

RUINA SF. ÎMPĂRAȚI DIN TÂRGOVIȘTE

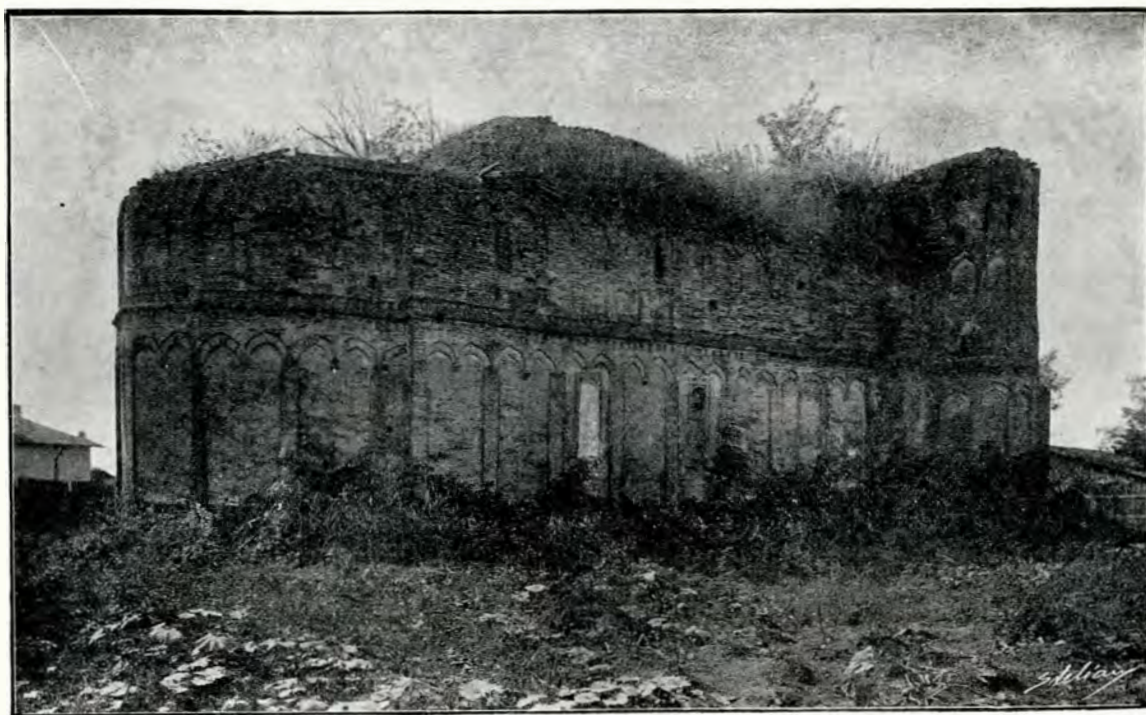
NOTE ISTORICE.

ispititoarea ruină ce se ridică în apropierea Bărăției târgoviștene, catropită de toate părțile de cărțile vecinilor hrăpitori, astfel că nu mai are nici o intrare, fu odată biserica favorită a voevodului Matei Basarab, care o înălțase în cinstea sfântului ierarh Niculae, în anul 1650 Sep-

Elena. Ținuseră soții, cari cărmuiau frățește țara (cum nu mai avem nici un alt exemplu), ținuseră acei ce se intitulau Voevod și Voevodină, stăpânitor și stăpânitoare a țării, să venereze în aceeaș măsură pe patronul casei lor — pe Sf. Niculae.

Pe la 1751 și 1753 biserica avea tot acelaș hram. La aceste două date fu dresă

Ruina Sf. Împărați : vedere spre răsărit-miază-noapte.

temvrie 15. (v. N. Iorga, *Inscripții*, I și II).

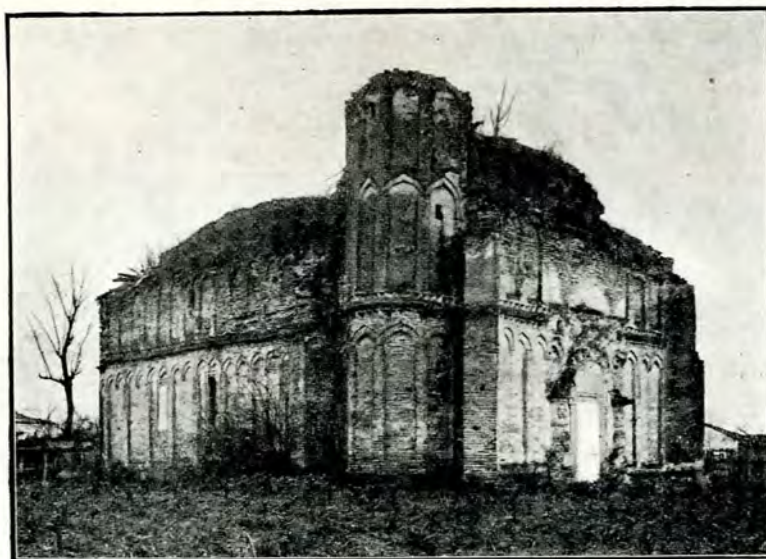
Căci în cinstea sfântului Niculae, patronul casei mării sale, fusese ridicată frumoasa biserică, după cum tot pentru acelaș sfânt și Doamna Elena punea toată solicitudinea în îngrijirea străvechei biserici vecine : Sf. Niculae, canosecată, până în timpuri ca total noi, ca Biserica Doamnei

întâi de un Japan Vasalache, apoi, mai radical, de fiul său Dragomir, care o înveli, o zugrăvi, îi făcu admirabila tâmplă de zid cum și un anvon afară, astăzi dărâmat, spre binele proporțiilor bisericii. De atunci se adaosera ca ctitori acești jupani, împreună cu jupan Damitra sin Vasalache și jupâneasa dumnealui Anca, ju-

pan Constandin sin Vasalache, zugrăviți pe peretele rezervat ctitorilor astfel: bărbații cu fesuri pe cap, antirie albastre, înblănite cu blană albă, și cu caftane roșii; iar femeile cu mantale roșii, cu marginile înblănite în alb, rochii dedesupt și salbe la gât. Totuși domneștii și bătrânii ctitori rămaseră încă reprezentați la locul de onoare, în dreapta și stânga așei dela intrare: Matei-Vodă cu coroana colțurată pe cap, cu păr castaniu și barbă albită, cu manta albă, tivită cu purpură, cu margini

sânge revolta: «Să [se] știi când fu geamie». Pe atunci de sigur se dete foc bisericii, după cum se vede din admirabila așe, veche de 255 de ani, arsă în partea de jos.

Până prin anul 1845 mai continuă biata biserică să servească mahalalei tot sub vechiul hram al Sf. Niculae. Dar vremile din ce în ce mai grele și nevoile mahalagiilor numai putură face nimic față de ruina ce se întindea din ce mai mult, cu toate că, sperându-se într'o soartă mai bună, se scosese și sfântul locaș de sub patrona-

Ruina Sf. Impărați : vederea spre apas-miază-noapte.

de hermină pe umeri, iar dedesupt vestmânt de brocard de aur. Doamna Elena cu părul negru, având coroană, mantie albă, rochie dedesupt, colan de pietre scumpe la gât.

Cu răzmirița dela 1821 începu timpuri grele pentru biserică, când o inscripție zugrăvită cu grije în naos ne face cunoscută: «toate bisericile s'au stricat la leat 1821 Ianie 3» și când, după o altă însemnare făcută cu cuiul, afară, aflăm că biserica servi și de geamie Tarcilor, cari reprimeau în

gial sfântului Niculae, pentru a-l pune sub pavăza hramului celui nou, de azi, al Sf. Impărați Constandin și Elena.

Dela ultima încercare de reparație, de acum vre-o 30 de ani, nedusă până la capăt, au rămas grinzile răvăcite și turnul pleoștit de scânduri, sub care formă, în multe uleiuri ale artiștilor noștri, se reprezintă sărmana biserică, care totuși are destulă soliditate și destulă importanță pentru a merita să i se facă, dacă nu o completă restaurare, cel puțin lucrări de conservare.

VIRG. DRĂGHICEANU.